POSTANOWIENIE PREZESA TRYBUNAŁU

z dnia 12 września 2007 r. *

W sprawie C-73/07

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) postanowieniem z dnia 8 lutego 2007 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 lutego 2007 r., w postępowaniu:

Tietosuojavaltuutettu

przeciwko

Satakunnan Markkinapörssi Oy i Satamedia Oy,

PREZES TRYBUNAŁU,

po zapoznaniu się z propozycją E. Levitsa, sędziego sprawozdawcy,

po wysłuchaniu rzecznik generalnej J. Kokott,

* Język postępowania: fiński.

wydaje następujące

Postanowienie

1 Pismem z dnia 7 czerwca 2007 r. Europejski Inspektor Ochrony Danych (zwany dalej „inspektorem") wniósł o dopuszczenie go do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta w celu przedstawienia uwag w przedmiocie pytań prejudycjalnych przedłożonych przez Korkein hallinto-oikeus.

2 Pismo to zostało wniesione na podstawie art. 47 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8, str. 1).

3 W uzasadnieniu tego wniosku inspektor podniósł, że we wcześniej wydanych postanowieniach Trybunał uznał prawo inspektora do udziału w przedłożonych Trybunałowi sprawach. W tym kontekście inspektor przywołał postanowienia z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie C-317/04 Parlament przeciwko Radzie, Zb.Orz, str. I-2457, oraz w sprawie C-318/04 Parlament przeciwko Komisji, Zb.Orz. str. I-2467.

4 W sprawach tych Trybunał dopuścił inspektora do udziału w postępowaniu, mimo iż nie figurował on na liście zawartej w art. 7 ust. 1 WE, a prawo to nie znajduje podstawy ani w tym postanowieniu, ani w art. 40 statutu Trybunału Sprawiedliwości. Trybunał uznał, że art. 47 ust. 1 lit. i) rozporządzenia nr 45/2001 stanowi dostateczną podstawę prawną.

5 Z postanowień tych wynika również, że prawu inspektora do udziału w sprawie wyznaczone zostały granice związane z zadaniami, które zostały mu powierzone. Otóż zgodnie z art. 41 ust. 2 rozporządzenia nr 45/2001 do zadań tych zalicza się w szczególności doradzanie instytucjom i organom wspólnotowym oraz podmiotom danych we wszystkich kwestiach związanych z przetwarzaniem danych osobowych.

6 Pytania przedłożone Trybunałowi w ramach niniejszego postępowania dotyczą wykładni art. 3 ust. 1, art. 9 i art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, str. 31). Zgodnie z art. 1 tej dyrektywy jej celem jest zagwarantowanie, aby państwa członkowskie zapewniły ochronę podstawowych praw i wolności osób fizycznych, w szczególności ich prawa do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych.

7 Zdaniem inspektora przedmiot wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest zatem wyraźnie objęty zakresem powierzonych mu zadań.

8 W odniesieniu do wniosku inspektora o dopuszczenie go do niniejszej sprawy należy przypomnieć, że prawo do interwencji przed Trybunałem reguluje art. 40 statutu Trybunału. Przepis ten przyznaje to prawo osobom fizycznym i prawnym, które uzasadnią interes w rozstrzygnięciu sprawy przedłożonej Trybunałowi. Artykuł ten stanowi również, że wnioski o dopuszczenie do sprawy mogą dotyczyć wyłącznie poparcia wniosków jednej ze stron. Przepis ten stosuje się również do spraw wniesionych do Trybunału w celu rozstrzygnięcia powstałego sporu (zob. postanowienia

prezesa Trybunału z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie C-453/03 ABNA i in., niepublikowane w Zbiorze, pkt 14, z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie C-458/03 Parking Brixen, niepublikowane w Zbiorze, pkt 5, oraz z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie C-305/05 Ordre des barreaux francophones et germanophone i in. (wniosek francuskiej izby adwokackiej), niepublikowane w Zbiorze, pkt 7).

9 Artykuł 234 WE, na którego podstawie wszczęte zostało postępowanie w niniejszej sprawie, nie stanowi podstawy wszczęcia postępowania w sprawie wniesionej do Trybunału w celu rozstrzygnięcia powstałego sporu, lecz ustanawia procedurę, która w celu zapewnienia jednolitości wykładni prawa wspólnotowego w drodze współpracy między Trybunałem i sądami krajowymi umożliwia tym drugim wystąpienie z wnioskiem o dokonanie wykładni aktów prawa wspólnotowego stosowanych przez te sądy w zawisłych przed nimi postępowaniach (zob. podobnie wyrok z dnia 1 marca 1973 r. w sprawie 62/72 Bollmann, Rec. str. 269, pkt 4; postanowienie prezesa Trybunału z dnia 2 maja 2006 r. w sprawie C-306/05 SGAE, niepublikowane w Zbiorze, pkt 4, i ww. postanowienie w sprawie Ordre des barreaux francophones et germanophone i in., pkt 8).

10 Wynika z tego, że interwencja nie może mieć miejsca w postępowaniach dotyczących wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym (zob. postanowienie prezesa Trybunału z dnia 3 czerwca 1964 r. w sprawie 6/64 Costa, Rec. str. 1194, oraz ww. postanowienie w sprawie Ordre des barreaux francophones et germanophone i in., pkt 9).

11 Udział w postępowaniach objętych art. 234 WE reguluje art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości, który zastrzega prawo do przedłożenia Trybunałowi memoriałów lub uwag na piśmie na rzecz stron, państw członkowskich, Komisji oraz, w stosownych przypadkach, Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Banku Centralnego, państw będących stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a niebędących państwami członkowskimi, Urzędu Nadzoru EFTA i państw trzecich. Pod pojęciem „strony postępowania" przepis ten rozumienie tylko i wyłącznie te podmioty, które mają status stron w postępowaniu przed sądem krajowym (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Bollmann, pkt 4, oraz ww. postanowienie prezesa Trybunału w sprawie SGAE, pkt 5).

12 W związku z tym, że inspektor nie jest wyraźnie wymieniony w art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości, jak również że w postępowaniu przed sądem krajowym nie ma on statusu „strony postępowania" w rozumieniu tego przepisu, inspektor nie jest uprawniony do przedłożenia Trybunałowi uwag w przedmiocie pytań prejudycjalnych przedłożonych przez sąd odsyłający.

13 Wniosek złożony przez inspektora, który nie może zostać dopuszczony ani na podstawie art. 40 statutu Trybunału Sprawiedliwości, ani na podstawie art. 23 tego samego statutu, należy odrzucić jako niedopuszczalny.

W przedmiocie kosztów

14 Wobec braku kosztów rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów jest zbędne.

Z powyższych względów

PREZES TRYBUNAŁU

postanawia, co następuje:

1) **Wniosek inspektora ochrony danych o dopuszczenie do udziału w sprawie zostaje odrzucony jako niedopuszczalny.**

2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów jest zbędne.

Podpisy